

Extreem laat volwassen

Pedagoog en emeritus hoogleraar jeugdrechtspleging en jeugdbescherming Ido Weijers doet in zijn boek *Veelplegers aanpakken* verslag van vijftien jaar onderzoek naar 81 jonge Utrechtse veelplegers. Centraal in deze longitudinale studie staat het proces van stoppen met criminaliteit, aangeduid met de term 'desistance'. Verschillende factoren spelen hierbij een rol. Zoals praktische en emotionele steun van de ouders om te kunnen breken met hun delinquente leven en dit vol te houden, plus een toenemend besef welk leed ze hun ouders hebben aangedaan.

Het boek is boeiend door de combinatie van theoretische invalshoeken, situatieschetsen uit de strafrechtelijke praktijk en casusbeschrijvingen van de jongeren uit het onderzoek. Het valt op dat er bijna altijd sprake is van een licht verstandelijke beperking en/of een problematische gezinssituatie. Bijvoorbeeld bij Abas, die op zijn twaalfde voor het eerst in aanraking komt met de politie. Afkomstig uit een gezin met een strenge vader en een meegaande moeder, is hij onbedoeld onvoldoende gekaderd in zijn gedrag.

Stoppen met criminaliteit door jonge veelplegers ziet de auteur als een extreme en extreem late vorm van volwassen worden. Juist die constatering biedt aanknopingspunten voor de praktijk. Stoppen blijkt een weloverwogen actie te zijn en wordt ook zo beleefd. Interventies moeten zich dan ook richten op het versterken en vasthouden van de motivatie om te stoppen, waarbij ouders een rol krijgen en ondersteuning. Het boek biedt inzichten voor pedagogen werkzaam met jongeren in hulpverlening, strafrechtketen en onderwijs, zoals het onderscheid in verschillende fasen van desistance.

tekst: Marleen Baeten

Veelplegers aanpakken. 81 jonge veelplegers 15 jaar gevolgd (2019) van Ido Weijers is een uitgave van SWP.

